

горазумна мѣрка, а укрѣпняването на позицията прѣз нощта отъ 27-мо до 28-мо число, гарантираше лѣвата колона отъ всички случайности. Трѣбваше само още прѣз нощта да се привлѣкътъ 5-тия баталион, или поне 4 отъ тѣхъ по близо до полето на сражението, както това бѣше направено съ двата Серпуховски баталиона. Усилена съ тия нови 6—7 баталиона, Трѣвненската колона щеше да има 22—23 баталиона, които можаха да издържатъ отбавителенъ бой, даже срѣщу всичкитѣ сили на Весселъ паша. Ако колоната на Скобелева не пристигнеше и на другия день, тѣ все пакъ можаха да се удържатъ на заетата позиция до идването на помощъ.

8) Донесението, написано вечерта на 27-мо число и адресирано до генералъ Радецки, бѣше твърдѣ песимитично, и не съвсемъ съотвѣтствуваше по съдържанието си на истинското положение на работитѣ. Факта, че турцитѣ, слѣдъ първата своя контръ атака, бѣха принудени да се спрѣтъ безъ да могатъ да заематъ обратно прѣдвнатата си позиция. Този фактъ служеше най добро доказателство, че турцитѣ въ лагера не обладаваха съ нѣкакво материално или морално надмощие. Положението не можеше да се счита тъй тѣжко за да се пишатъ отчаянитѣ думи „отървавайте ни“. Цѣли 4 полка отъ 30-та дивизия бѣха още непокътнати и началника на Трѣвненската колона имаше достотѣчно собственни срѣдства за да не се нуждае отъ „отървяване“. Тѣзи отчаяни думи, както ще видимъ по послѣ, послужиха като главенъ мотивъ за да се прѣдприеме оная кървава атака на 28-мо число, горѣ на Балкана, която струвѣ на генералъ Радецки около 1700 души безполезни жертви.

9) Стремлението да се земе с. Шипка не съотвѣтствуваше на важността на този пунктъ. Той нѣмаше и неможеше да има освѣнъ второстепенно значение. Съ заемането му съобщенията на турцитѣ съ планината се прѣкъсваха само условно, защото съществуваха и